

W 2
802

130

E

P

WC 502, 2° FK

SVB FELICITATIS FVTVRAE OMNIBVS
SERENISSIMO CELSISSIMO
PRINCIPE
ERNESTO AVGVSTO
CONSTANTINO

Weim.

DVCE SAXONIAE IVLIACI CLIVIAE MONTIVM
ANGARIAE ET WESTPHALIAE
LANDGRAVIO THVRINGIAE MARCHIONE MISNIAE
PRINCIPALIS DIGNITATIS COMITE HENNEBERGICO
COMITE MARCAE ET RAVENSBERGAE
DYNASTA RAVENSTEINII REL.
ACADEMIAE IEMENSIS

RECTORE MAGNIFICENTISSIMO
PRINCIPE ET DOMINO NOSTRO
CLEMENTISSIMO

POST FASCES VTRIVSQUE PRINCIPATVS
AVSPICATO SVMPOTOS

SEDEM SVAM VINARIAM

DIE XXIV IAN. MDCCLVI
OVANTER INGRESSO

AD SOLEMNIA ILL. GYMNASII
INTER PRECES

ET
ACCLAMATIONES VOTIVAS
DIE VI FEBR. HORA IX MATVTINA MDCCLVI
PIE CONCELEBRANDA

AC
GRATIOSO HVMANITERQVE AVSCVLTANDAM
DECLAMATIONEM GRATVLAEVNDI PVBLICAM
SVO ET COLLEGARVM NOMINE

OBSERVANTISSIME OFFICIOSISSIME
AMANTISSIME

INVITAT

M. IACOBVS CARPOV

ILL. GYMNASII VINARIENSIS DIRECTOR MATH. P.P.
REGIAE BORVSSICAE ACADEMIAE SCIENTIARVM
COLLEGA.

VINARIAE,
LITTERIS MUMBACHIANIS.

130 1875

ERNESTO AUGUSTO
CONSTANTINO
PRINCIPIS
SERENISSIMO CLARISSIMO
SIBI FELICITATE SVAVISSIMA

RECTORE MAGNIFICENTISSIMO
PRINCIPIS ET DOMINO NOSTRO
CLEMENTISSIMO
POST PARSY ETIVSQUE PRINCIPIS
SIBI FELICITATE SVAVISSIMA

AD SOLEMNIUM GYMNASII
ACCADEMIAE NOTIAE
DIE FEBRUarii MDCCLXXII
GRATIAE HUMANITATISQUE AVERTISSIMA
SVO ET COLLEGIARVM FORTIS

M. IACOBVS CAROLO
ILL. GYMNASII VNIERSITATIS DIRECTORIS
ALIAS HORVORUM ALIQUANDAM
COLLEGIUM
NARRAT
LETTERIS MVMICIS

T amefi

in infinita rerum varietate
ab infinita sapientia profecta natura
temper tibi est simili: :

ira tamen Deus
mentium humanarum indolem ingeniumque,
vt

vnus et eiusdem boni perceptio
animi commotiones, longe a se inuicem distantes, producat,
formauit.

Si bonum percipis, vt futurum,
spes ;

fi, vt diu dilatatum,
defiderium ;

fi, vt praefens,
gaudium ;

fi, vt recenter alteri accedens,
congratulatio

mentem humanam occupat.

Hem !

ne ambagibus vtar,
quam illustre exemplum horum omnium,
et quantam gratarum animi commotionum vicissitudinem
in nobis ipsis sensimus !

Cum

Cum
providentia diuina
SERENISSIMAE STIRPI VINARIENSI
SERENISSIMVM CELSISSIMVM PRINCIPEM
ERNESTVM AVGVSTVM
CONSTANTINVM

DUCEM SAXONIAE IVLIACI CLIVIAE MONTIVM
ANGARIAE WESTPHALIAEQVE
LANDGRAVIUM THVRINGIAE MARCHIONEM MISNIAE
PRINCIPALIS DIGNITATIS COMITEM HENNEBERGICVM
COMITEM MARCAE ET RAVENSBERGAE
DYNASTAM RAVENSTEINII REL.
ACADEMIAE IENENSIS RECTOREM MAGNIFICENTISSIMVM
PRINCIPEM ET DOMINVM NOSTRVM
CLEMENTISSIMVM

HEREDEM vnicum,
fed olim annis minorem,
et ad tempus a solo patrio remotum,
dedisset,
e longinquo quasi prospicientes felicitatem,
quam
diuinae corporis animique in illo dotes
rei publicae, ecclesiae, scholae
pollicebantur,
spes nos mulcebat atque oblectabat
dulcissima.

Sed
vt in bonis arripiendis homines illis,
qui diuturnam firim cupiunt explere,
similes esse solent:
ita nobis quoque,
pietati et fidei in PRINCIPEM OPTIMVM emancipatis,
felicitas,
ex praesentia et imperio eius sperata,
moras trahere videbatur;
vnde factum,
vt spes in desiderium mutaretur.

Tandem vero
die XXIV Ianuarii
lux illa affulsit desideratissima,
qua
SERENISSIMVS PRINCEPS,
post susceptum cum nouo anno nouum imperium
sedem suam Vinariam auspicato ingressus,
aduentu atque praesentia sua
omnem urbem et regionem illuminauit,
vitamque ciuium quasi vitalem reddidit,
praesentem nunc sistens felicitatem,

quam

quam olim
vt futuram
sperabamus, desiderabamus.

Itaque,
aliis vrbibus terrae concussionibus, ruinas, incendia
dolentibus,
aliis regionibus strepitus armorum, et depraedationes hostium
timentibus,

certe inter spem pacis et metum belli
haerentibus,

gaude, Vinaria,
gaude, Ilenacum,
vt facitis,

quod Numen caeleste terris exoratum
post tot rerum vicissitudines,
venia aeratis

ab IMPERATORE ROMANORVM AVGVSTISSIMO
impetrata,

et tunc SERENISSIMORVM DVCVM finita,
SERENISSIMVM CELSISSIMVM PRINCIPEM
vobis dederit,

aetatis cursu Iuuenem, mentis lumine Virum,

PRINCIPEM

PIVM FORTEM FELICEM,

et

vt amplius dicam,

PATREM PATRIAE CLEMENTISSIMVM.

Gaudete, inquam, et gratulamini.

Nam

si de Traiano Plinius:

se ad huc dubium fuisse,

*forte casuque rectores terris, an aliquo numine
darentur,*

*Principem tamen nostrum liqueret
diuinitus constitutum:*

quanto magis nobis hoc praedicandum est,
curae Dei prouiduae documentis in oculos vbique
incurrentibus?

PATRE SERENISSIMO,

filiis orbo,

aetate proeecto

non vlnis tantum, sed cordibus ciuium exceptus
nascetur

PRINCEPS SERENISSIMVS;

verum duobus vix lustris superatis,

VTROQUE PARENTE SERENISSIMO

orbem se videbat,

et

sub

sub oculis moratus TVTORIS SERENISSIMI,
per sex annorum tractum, et quod excurrit,
solum natale non conspexit.

At vero
quod Deus dederat fulcrum salutis publicae,
idem
conseruatum, ornatum, auctum
reddidit sedi patriae
ira,
vt votorum et expectationis pretium vberimum
omnes boni tulerint.

Habes nunc enim, Vinaria exultans,
PRINCIPEM CLEMENTISSIMUM DESIDERATISSIMUM,
cuius numine praesente
rectis statuerur honos,
culpam poena premet comes,
potentem humilis suspiciet, non timebit,
humiliorem potens antecedit, non contemnet,
merces tribuetur labori debira,
ius et aequitas petentibus reddentur,
ecclesia, schola, commercia ciuium florebut,
denique recte faciendi
aut voluntas incurietur omnibus,
aut necessitas imponetur.

Quis enim boni ominis non credat esse,
quod, veluti olim
communibus omnium honorum votis expetitus PRINCEPS
dominica *Exaudi* in lucem reditus fuit,
diuinisque auspicijs
et ERNESTI AVGVSTI et CONSTANTINI
augustum accepit nomen:

ita nunc,
qua die dominica ante hos tres annos,
Christi pueri imitator existens,
fidei verae confessionem et caelestis sapientiae specimina
edidit,
eadem hoc anno
noui imperii PRINCIPIS initium
ecclesia ciuitasque religiosissime obierint,
ipso diei auspicio
auspicati imperii ex pierate PRINCIPIS spem faciente.

Accedit, quod,
nescio qua mirabili rerum consensione,
cuius hebdomadis initio ante hos octo annos
DIVVS ERNESTVS AVGVSTVS,
in sua resolutus principia,
animam caelestem caelo reddidit,
sub eiusdem finem

SERE-

ERNESTVS AVGVSTVS CONSTANTINVS,

ingressus Principatum suorum imperium,
fedem suam ingressus sit,
eandem virtutem et fortunam
nunc ingressam animum FILII maioris esse,
quae magni PARENTIS olim fuerat,
significaturus.

Et quid multa ?

Litteras publicas SERENISSIMI PRINCIPIS,
prid. Cal. Ianuarii Isenaco dasas,
habemus arrham,

EVM

salute reipublicae, ecclesiae, scholae
nil prius, nil antiquius habiturum esse,
idque vnum desiderari tantum,
vt obsequio et fide
tanti PRINCIPIS gratia dignos nos reddamus.

In publico igitur gaudio,
in acclamatione totius ciuitatis votiuam
quid officio? quid pietati? quid exultationi communi magis consentaneum,
quam doctores Gymnasii quoque
ad aram accedere votiuam publicam,
et pro auspicio nouo regimine
votorum thura in illa accendere fragrantissima ?

Id quod cras, Deo adiuuante,
hora IX matutina in Ill. Gymnasio
nomine omnium communi facturus,
simulque,
recentissimis prouidentiae diuinae documentis
superiora illius

in STIRPEM SERENISSIMAM VINARIENSEM specimina
in mentem mihi reuocantibus,

DE PRAEEMINENTI DVORVM SAECVLORVM
IN SERENISSIMAM STIRPEM VINARIENSEM
GVBERNATIONE DIVINA

sermone vernaculo declamaturus,
eamque ore pleniore laudaturus sum.

Etiamsi enim vereor,

vt fatis compta, polita, ornataque oratio videatur iis,
qui mera verborum lenocinia sequuntur,
et multa dicendo faciunt, vt dicant nihil:
tamen,

dum egregie dixit Plinius :

*Animaduertimus etiam, Deos ipsos (Deum) non tam
accuratis adorantium precibus, quam innocentia et
sanctitate lactari; gratioremque existimari, qui delubris
eorum (templis) puram castamque mentem, quam qui
meditatum carmen intulerit;*

mentis

mentis sinceritate, quam profiteor, fretus
PRINCIPEM INDVLGENTISSIMVM
non elegantiae dictionum,
sed pietatis fideique, quae menti inest deuotissimae,
rationem habiturum esse,
confido;

qua de causa

ILLVSTRISSIMVM IMPERII COMITEM,
AVLAE SVMMORVMQVE COLLEGIORVM MAGNATES,
EPHORVM VICARIVM SVMME REVERENDVM,
SENATVM AMPLISSIMVM,
ORDINEM DOCTORVM SACRVM,
omnesque reliquos omnis ordinis ERVDITOS
MVSARVMQVE PATRONOS,
vt praesentia sua solemnitate nostram scholasticam illuminent,
votorumque nostrorum

pro salute PRINCIPIS et auspicato regimine
non testes tantum sint, sed focii,
humillime, obseruantissime, anticissime
rogo.

TV vero,

PRINCEPS SERENISSIME,
in quem vnum tota se conuertit ciuitas,
quem aula, quem templa, quem schola, quem omnes intuentur boni,
TV,

in quo vno nititur reipublicae salus,
veniam des, quaeso,
priusquam prolusoriam hancce finiam orationem,
amplissimis in artum reductis votis,
hac TE acclamatione prosequendi:

SIS PIVS ET FORTIS! SIS FELIX, OPTIME PRINCEPS!
TE SALVO, STANT RES PVBLICA, TEMPLA,
SCHOLA.

P. P. VINARIAE DIE V FEBR. MDCCLVI.

Per We 802, 2° (130)

ULB Halle 3
002 271 206

f

DISCUSSION

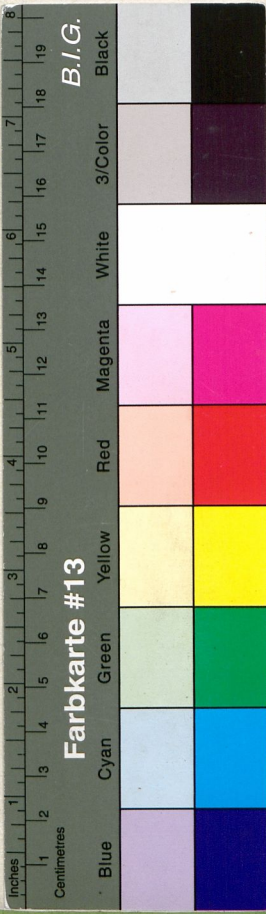

WC 802, 2° FK

SVB FELICITATIS FVTVRAE OMNIBVS
SERENISSIMO CELSISSIMO
PRINCIPE
ERNESTO AVGVSTO
CONSTANTINO

Weim.

DVCE SAXONIAE IVLIACI CLIVIAE MONTIVM
ANGARIAE ET WESTPHALIAE
LANDGRAVIO THVRINGIAE MARCHIONE MISNIAE
PRINCIPALIS DIGNITATIS COMITE HENNEBERGICO
COMITE MARCAE ET RAVENSBERGAE
DYNASTA RAVENSTEINII REL.
ACADEMIAE IEMENSIS

MAGNIFICENTISSIMO
DOMINO NOSTRO
REVERENTISSIMO

TRIVSQUE PRINCIPATVS
CATO SVMPTOS
VAM VINARIAM
IV IAN. MDCCLVI

24/1 1756

ANTER INGRESSO
NIA ILL. GYMNASII
ITER PRECES

ET
TIONES VOTIVAS
RA IX MATVTINA MDCCLVI
CONCELEBRANDA

AC
ITERQVE AVSVLTANDAM
M GRATVLAEVNDI PVBLICAM
LEGARVM NOMINE

ISSIME OFFICIOSISSIME
MANTISSIME

INVITAT
BVS CARPOV

RIENSIS DIRECTOR MATH. P. P.
CAE ACADEMIAE SCIENTIARVM
COLLEGA.

VINARIAE,
S MUMBACHIANIS.

130. 1.875